

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పుస్తకవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం , అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత , సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట , నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకోసచత్వారింశదధికశతతమ, చత్వారింశదధికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-139 ఏకోనచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

కణికస్య ధృతరాష్ట్రప్రుతి కూటనీతివర్ణనమ్

- నార్థికో2ర్థినమభ్యేతి కృతార్థే నాస్తి సజ్గతమ్ ।
తస్మాత్ సర్వాణి సాధ్యాని సావశేషాణి కారయేత్ ॥ 139-79 ॥
- సజ్గహే విగ్రహే చైవ యత్నః కార్యో2నసూయతా ।
ఉత్సాహశ్చాపి యత్నేన కర్తవ్యో భూతిమిచ్ఛతా ॥ 139-80 ॥
- నాస్య కృత్యాని బుధ్యేరన్నిత్రాణి రిపవస్తథా ।
ఆరబ్ధాన్యేవ పశ్యేరన్ సుపర్యవసితాన్యపి ॥ 139-81 ॥
- భీతవత్ సంవిధాతవ్యం యావద్భయమనాగతమ్ ।
ఆగతం తు భయం దృష్ట్వా ప్రహర్తవ్యమభీతవత్ ॥ 139-82 ॥
- దణ్డేనోపనతం శత్రుమనుగృహ్లాతి యో నరః ।
స మృత్యుముపగృహ్ణీయాద్గర్భమశ్వతరీ యథా ॥ 139-83 ॥
- అనాగతం హి బుధ్యేత యచ్ఛ కార్యం పురః స్థితమ్ ।
న తు బుద్ధిక్షయాత్ కిచ్ఛిదతిక్రామేత్ ప్రయోజనమ్ ॥ 139-84 ॥
- ఉత్సాహశ్చాపి యత్నేన కర్తవ్యో భూతిమిచ్ఛతా ।
విభజ్య దేశకాలౌ చ దైవం ధర్మాదయస్త్రయః ॥ 139-85 ॥
- నైఃశ్రేయసౌ తు తౌ జ్ఞేయౌ దేశకాలావితి స్థితిః ।
తాలవత్కురుతే మూలం బాలః శత్రురుపేక్షితః ॥ 139-86 ॥
- గహనే2గ్నిరివోత్స్పృష్టః క్షిప్రం సజ్ఞాయతే మహాన్ ।
అగ్నిం స్తోకమివాత్మానం సన్ధక్షయతి యో నరః ॥ 139-87 ॥
- స వర్ణమానో గ్రసతే మహాన్తమపి సజ్చయమ్ ।
ఆశాం కాలవతీం దద్యాత్ కాలం విఘ్నేన యోజయేత్ ॥ 139-88 ॥
- విఘ్నం నిమిత్తతో బ్రూయాన్నిమిత్తం వాపి హేతుతః ।
క్షురో భూత్వా హరేత్ ప్రాణాన్నిశితః కాలసాధనః ॥ 139-89 ॥
- ప్రతిచ్ఛన్నో లోమహారీ ద్విషతాం పరికర్తనః ।
పాణ్డవేషు యథాన్యాయమన్యేషు చ కురూద్వహ ॥ 139-90 ॥

వర్తమానో న మజ్జేస్థం తథా కృత్యం సమాచర ।

సర్వకల్యాణసమ్పున్నో విశిష్ట ఇతి నిశ్చయః ॥

॥ 139-91 ॥

తస్మాత్త్వం పాణ్డుపుత్రేభ్యో రక్షాత్మానం నరాధిప ।

భ్రాతృవ్యా బలినో యస్మాత్ పాణ్డుపుత్రా నరాధిప ।

పశ్చాత్తాపో యథా న స్యాత్తథా నీతిర్విర్ధాయతామ్ ॥

॥ 139-92 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్త్యా సమ్రుతస్థే కణికః స్వగృహం తతః ।

ధృతరాష్ట్రో2పి కౌరవ్యః శోకార్తః సమపద్యత ॥

॥ 139-93 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి కణికవాక్యే ఏకోనచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 139 ॥

అధ్యాయః-140 చత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ

పౌరాణాం పాణ్డువేష్వనురాగమాలోక్య దుర్యోధనస్య చింతా

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి దుర్యోధనేర్వ్యాయాం చత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥140॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతః సుబలపుత్రస్తు రాజా దుర్యోధనశ్చ హా ।

దుఃశాసనశ్చ కర్ణశ్చ దుష్టం మన్త్రమమన్తయన్ ॥

॥ 140-1 ॥

తే కౌరవ్యమనుజ్ఞాప్య ధృతరాష్ట్రం నరాధిపమ్ ।

దహనే తు సపుత్రాయాః కున్త్యా బుద్ధిమకారయన్ ॥

॥ 140-2 ॥

తేషామిక్లితభావజ్ఞో విదురస్తత్త్వదర్శివాన్ ।

ఆకారేణ చ తం మన్తం బుబుధే దుష్టచేతసామ్ ॥

॥ 140-3 ॥

తతో విదితవేద్యాత్మా పాణ్డువానాం హితే రతః ।

పలాయనే మతిం చక్రే కున్త్యాః పుత్రైః సహానఘః ॥

॥ 140-4 ॥

తతో వాతసహం నావం యన్త్రయుక్తాం పతాకినీమ్ ।

ఊర్మిక్షమాం దృఢం కృత్వా కున్తిమిదమువాచ హా ॥

॥ 140-5 ॥

ఏష జాతః కులస్యాస్య కీర్తివంశప్రణాశనః ।

ధృతరాష్ట్రః పరీతాత్మా ధర్మం త్యజతి శాశ్వతమ్ ॥

॥ 140-6 ॥

ఇయం వారిపథే యుక్తా తరఙ్గపవనక్షమా ।

నౌర్యయా మృత్యుపాశాత్త్వం సపుత్రా మోక్ష్యసే శుభే ॥

॥ 140-7 ॥

తచ్ఛ్చత్వా వ్యథితా కున్తీ పుత్రైః సహ యశస్వినీ ।
నావమారుహ్య గజ్గాయాం ప్రయయౌ భరతర్షభ ॥ 140-8 ॥

తతో విదురవాక్యేన నావం విక్షిప్య పాణ్డవాః ।
ధనం చాదాయ తైర్లత్తమరిష్టం ప్రావిశన్ వనమ్ ॥ 140-9 ॥

నిషాదీ పఞ్చపుత్రా తు జాతుషే తత్ర వేశ్మని ।
కారణాభ్యాగతా దగ్ధా సహ పుత్రైరనాగసా ॥ 140-10 ॥

స చ మ్లేచ్ఛాధమః పాపో దగ్ధస్తత్ర పురోచనః ।
వశ్చీతాశ్చ దురాత్మానో ధార్తరాష్ట్రాః సహానుగాః ॥ 140-11 ॥

అవిజ్ఞాతా మహాత్మానో జనానామక్షతాస్తథా ।
జనన్యా సహ కౌన్తేయా ముక్తా విదురమన్రితాః ॥ 140-12 ॥

తతస్తస్మిన్ పురే లోకా నగరే వారణావతే ।
దృష్ట్వా జతుగృహం దగ్ధమన్యశోచన్త దుఃఖితాః ॥ 140-13 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥	ః	యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥
॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥	ః	సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥
॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥	ః	కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥
॥ అథ మంగళమ్ ॥	ః	శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥